

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Η πολιτικὴ Οἰκονομία, ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι, κατέστη σήμερον ἡ ἐπιστήμη τῶν ἐπιστημῶν τοῦ πρακτικοῦ θίου τῶν ἔθνῶν καὶ χρησιμεύει ὡς κυρία βάσις τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὑλικῶν των πόρων, ἐφ' ὧν θεμελιοῦται καὶ ἡ θίου κατάστασις.

Οἱ ἐν στενῷ κύκλῳ ἀνθρώπων περιορισμὸς τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ παραμέλησις ἐν γένει αὐτῆς εἰσὶ τοσούτῳ μᾶλλον ἀξιοκατάκριτοι, καθ' ὅσον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κλάδου τούτου κῆς ἀναπτύξεως παρ' ἡμῖν θάξεις μεγάλων διαστάσεων ἀποτελέσματα καὶ τῷόντι, τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὄποιον εἰμοὶροὶ τόσων ἀποκρύφων ἡ ἀκαλλιεργήτων πόρων, δύναται διὰ πρακτικῆς καὶ συντόνου ἐφαρμογῆς τῆς ἐπιστήμης ταύτης ν' ἀλλοιωθῆ καθ' ὀλοκληρίαν καὶ καταστῇ πηγὴ ἀνεξαντλήτου πλούτου.

Άλλ' ἡ ἐπιστήμη αὕτη δὲν ἀρμόζει εἰς μίαν μόνον τάξιν ἀνθρώπων, οὔτε ἡ τάξις αὐτὴ μόνη δύναται νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ μέγα ἔργον τῆς θίους ήμῶν εύημερίας ἡ ἐπιστήμη εἶναι κοινὴ καὶ οἱ ἔργαται συνυπόχρεοι.

Ἀπὸ τὰς ἀληθείας ταύτας ὄρμώμενοι, μετεφράσαμεν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ *«Eγγειρίδιον Ήθικῆς καὶ πολιτικῆς Οἰκονομίας»* πρὸς λογοτεχνικῷ τάξεων ὑπὸ τοῦ *K. I. I. «Παπέτ»* στεφανωθὲν ἐν διαγωνισμῷ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας τῶν ηθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν, ἐκδοθὲν μέχρι τοῦδε 24 καὶ γεγραμμένον εἰς διαλογικὸν εἴδος καὶ γλῶσσαν εὐνόητον ἀπὸ τὰς τάξεις ἐκείνας, τὰς διοίας αἱ ἀσχολίαι ἐμποδίζουν νὰ ἐγκύψωσι έκατοντάριον εἰς τὴν σπουδὴν τῶν διεπόντων τὸν ὑλικὸν κόσμον νόμων καὶ τῶν σχέσεων ἀνθρώπων, ζῶντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Τὸ σύγχρονα τοῦτο δυνάμεθα μετὰ θάρρους νὰ εἴπωμεν ὅτι θὰ καταστῇ χρησιμώτατον εἰς τὸν θιομήχανον, τὸν γεωργὸν, τὸν ἐμπορὸν καὶ ἐν γένει πάντα ἐλεύθερον πολίτην, ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν πρόσδοτὸν τοῦ ἔθνους του, ζῶντα διὰ τῆς δραστηριότητος, ὑπάρχοντα διὰ τῆς νοημοσύνης, καὶ μὴ θέλοντα νὰ πωλῇ τιμὴν καὶ συνείδησιν διὰ νὰ πορίζηται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, οὐδὲ νὰ ἐξευτελέσηται εἰς θεσοθηρίας ἡ καταφεύγη εἰς τὰ

μέσα ἔκεινα, ἀτωα δὲν ἀριόζουσι πλέον εἰς τὴν πατοίδα ἡμῶν, ζητήσασαν ἐν τῇ ἔθνικῇ αὐτῆς ἀναγεννήσει ν' ἀποσκορακίσῃ ὅλας τὰς παλαιάς ἔξεις, νὰ ἐγκολπωθῇ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν πρακτικὴν ἐνέργειαν καὶ ν' ἀναπτύξῃ ὅσον εἶναι δυνατὸν τὴν ιδιωτικὴν εὐζωίαν, ἐφ' ἣς στηρίζεται κατὰ μέγα μέρος τὸ φρόνημα καὶ ἡ ἀξιοπέπειρος τοῦ ἐλευθέρου πολίτου, ἐπὶ πᾶσι δὲ τῷ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους.

Ἡ μετάφρασις ἡμῶν συγκειμένη ἐκ 40 τυπογραφικῶν φύλλων θὰ ἔκδοθῇ εἰς δύο ἔσους τόμους, ἐκάστου τῶν ὅποιων ἡ τιμὴ ὥριζεται εἰς δραχὰς 4.

Προαγγέλλοντες τοῦτο, αἴτοῦμεν τὴν συνδρομὴν τοῦ κοινοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Μαΐου 1864.

Οἱ μεταφρασταὶ

Μ. Κανελλόπουλος.

Α. Σκαλίδης.

Μετὰ πεποιθήσεως δὲ συνιστῶμεν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν τῶν ἔξης πονημάτων.

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α.

Μεταφράσας καὶ πρὸς ἐκτύπωσιν ἡδη ἐτοίμην ἔχων τὴν Φυσικὴν Ἰστορίαν τοῦ Ἀνδρὸς καὶ τῆς Γυναικὸς ἀπὸ τῆς ἐμφυνίσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς γηίνου σφαιρας μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων τοῦ Κυρίου A. Debay, ὅπερ καὶ πρὸ ἐνὸς περίπου ἑτοις ἀνήγγειλον μὲν, ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθην νὰ ἐκδώσω ἔνεκα τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἔκείνην ἐκτάκτων περιστάσεων, ἐπικαλοῦμαι ἡδη τῆς συνδρομῆς τῶν φιλομαθῶν. Τὸ ὠφέλιμον καὶ τερπνὸν ἄμα τοῦ βιβλίου τούτου ἀφίνω νὰ κρίνωσιν οἱ ἀναγνώσοντες αὐτὸ, ἀρκοῦμαι μόνον ἐνταῦθα ν' ἀναφέρω δτι ἐπτάκις ἔζετυπωθῇ πρὸς δὲ νὰ παραθέσω ἐνταῦθα φράσεις τινὰς ἐκ τοῦ προλόγου τοῦ Συγγραφέως καταδηλούσας τ' ἀνωτέρῳ.

«Ἄθεσις τοῦ τυγγράμματος τούτου, λέγει ὁ μνησθεὶς συγγραφεὺς, προσδιωρίσθη, ἐξ προοιμίων, δι' ὅλας τὰς βιβλιθήμακας», καὶ παρακατίν. «Βεβαίουμεν, ἐξ προοιμίων, δτι ὁ χρόνος ὁ ἀφιερούμενος πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς σπουδαίας ταύτης ἰστο-